

virksomhed. Men vi er et skridt i den rigtige retning, og det tror jeg vi kan være med til.

Men der er en lille ting i lovforslaget, som jeg er betænkelig ved, og det er med hensyn til det, der hedder rettighedsfrakendelse. For det er ganske rigtigt, at hvis der er nogen, der med vilje den ene gang efter den anden laver noget miljøsvineri, som det hedder på jysk, så kan man tage den i anvendelse, men det ville være rart, hvis vi kunne få det ind, at hvis der er en virksomhed, der har et uheld – det kan jo ske for enhver virksomhed, at den har et uforskyldt uheld – så kan man ikke tage rettigheden til at drive virksomhed fra den.

Jeg kunne altså godt tænke mig at få lavet et eller andet lempeligt på det område, men generelt må jeg sige, at Fremskridtspartiet går positivt ind i det her arbejde.

Ole M. Nielsen (KRF):

Lovforslaget her har en meget kedelig baggrund, nemlig Danmarks største miljøskandale, og det er beklageligt, at der skal sådan en lov til for at få ryddet op efter det, men det er nødvendigt, og vi kan naturligvis støtte lovforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg forstår, at vi i denne sag kan tælle Kristeligt Folkeparti med i det grønne flertal, og det vil jeg gerne sige hr. Ole M. Nielsen en dybt personlig tak for. Og så vil jeg gerne sige til alle ordførerne, at vi alle sammen ved, hvorfor dette forslag er nødvendigt, og at jeg er glad for, at vi nu kan ekspedere det. Men jeg vil også gerne sige, at de præciseringer, som man ønsker, og som bl.a. hr. Hans Cristian Schmidt efterlyste, vil vi selvfølgelig sørge for sker under udvalgsarbejdet.

Når regeringen trods den selvpålagte rationering af genfremsatte forslag – undskyld udtrykket – har valgt at tage dette forslag med, så hænger det sammen med, at der er et akut behov i Storstrøms Amt for at få gjort noget ved problemet. Og dér er jeg glad for, at alle ordførerne, så vidt jeg kunne høre, var positive over for at få løst det. Men det siger sig selv, at de præciseringer og opklaringer, man gerne vil have, vil vi sørge for under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 22/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Den ændring af arbejdsmiljøloven, der er tale om, er desværre ikke så vidtgående, som vi i Socialdemokratiet kunne tænke os. Vi foreslog oprindelig en ordning for de virksomheder, der gør en særlig indsats for arbejdsmiljøet, den såkaldte belønningsordning, og den var indeholdt i det gamle lovforslag, nr. L 107.

Og jeg beklager, at der ikke er et bredt flertal i Folketinget for at gennemføre en ordentlig ordning af denne type, for Venstres og De Konservatives ulyst til at medvirke positivt i denne sag og deres forslag til ændringer er endt med, at lovforslaget har en sådan beskaffenhed, at det ikke vil kunne fungere efter hensigten.

Baggrunden for den belønningsordning var jo alvorlig nok, idet det jo er en sammenhæng mellem arbejdsskader og arbejdsmiljø, og tallene taler faktisk for sig selv: I 1996 blev der anmeldt ca. 50.000 arbejdsulykker og ca. 15.000 erhvervs sygdomme og arbejdsbetingede lidelser. Og i Socialdemokratiet ser vi med stor alvor på disse tal – vel vidende, at de ikke fortæller hele sandheden, for vi ved jo, at langt fra alle ulykker og arbejdsskader bliver anmeldt.

Vi kan ganske enkelt ikke være alle disse mange skader bekendt, og en ordentlig belønningsordning kunne have været med til at reducere de alt for mange erhvervsskader og arbejdsulykker, vi ser i dag, eller i det mindste